

عنوان مقاله:

بایستگی تصحیحی نو از دیوان اوحدی مراغه ای

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 20، شماره 41 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

علی خانی حبیب آبادی - دانشگاه اصفهان - دانشکده ادبیات و علوم انسانی - گروه زبان و ادبیات فارسی.

سیدمهدی نوریان - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

حسین آقاحسینی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

سامان دادن تصحیحی علمی و انتقادی از دست نویس های کهن، از بایسته ترین پژوهش های ادبی است؛ چه، نسخه های خطی از ارزشمندترین میراث های فرهنگی ملت ما به شمار می روند و پرداختن به این سرچشمه های گران مایه، بازشناسی هستی و کیستی خود و پاسداشت فرهنگ و زبان این مردمان است. دیوان اشعار اوحدی مراغه ای (یا اصفهانی) عارف و شاعر نامدار سده هفتم و هشتم هجری (۷۳۸-۶۷۳ه)، در سال ۱۳۴۰ خورشیدی به دست شادروان سعید نفیسی تصحیح شده و همراه با برخی کاستی ها که در این گفتار از آنها یاد خواهد شد، به وسیله انتشارات امیرکبیر به چاپ رسیده و در سال ۱۳۷۵ نیز بدون بازنگری به همان گونه پیشین تجدید چاپ شده است. در سال ۱۳۹۱ هم انتشارات سنایی این تصحیح را چاپ کرده ولی تنها فرق آن با دو چاپ پیشین این است که غلط های چاپی بسیار نیز بر متن افزوده شده است. در سال های ۱۳۶۲ و ۱۳۹۲ نیز این دیوان به وسیله انتشارات پیشرو و اقبال چاپ شده، اما این دو چاپ هم بر پایه همان چاپ زنده یاد نفیسی است -هرچند که در آنها نامی از استاد برده نشده است! به هرروی، به دست آمدن دست نویس هایی که در آن سال ها در دسترس استاد نفیسی نبوده، تصحیح دوباره این دیوان را بایسته و گریزناپذیر ساخته است.

کلمات کلیدی:

نسخه پژوهی، تصحیح انتقادی، قرن هفتم و هشتم، اوحدی، سعید نفیسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734326>

